

Pa smo spravili zadnji izlet v tem letu- izlet v neznano. Selan in Vida sta bila tista, ki sta nas odpeljala, do sedaj v še neznan del Slovenije, malo Notranjske in Primorske. Ponudila sta nam malo kulture, ogledov, kratek pohod in na koncu tudi zabavo in ples. Izlet v neznano je prav temu namenjen; predvsem druženju in pobegu pred vsakodnevnimi skrbmi in stresi. In mislim, da smo res pobegnili. Najprej v Divači, kjer smo si ogledali Škrateljnovo hišo in muzej slovenskih filmskih igralcev. V Divači se je rodila prva slovenska filmska zvezda Ida Kravanja, bolj znana pod imenom Ita Rina. Sovaščani so ji v tej hiši pripravili stalno razstavo o njenem življenju. Ita Rina je zaslovela v zgodnjih tridesetih letih prejšnjega stoletja. V prenovljenem starem skednju pa smo si ogledali inserte nekaterih slovenskih filmov, kar 200 jih je, zvedeli, da je Kekec obnorel Kitajsko in da se je Bert Sotlar rodil v Kočevju. Nad vidnim smo bili navdušeni, samo malo mrzlo je bilo. Nato smo se odpeljali v sosednjo vas Lokev, kjer smo obiskali vojaški muzej Tabor. Tu je razstavljena vojaška zbirka iz časa pred I. sv. vojno, zgodovina Lokve, arheološke najdbe in uniforme vojakov, ki so se takrat nahajali v tej vasi, potem oblačila in materiali I. in II. svetovne vojne. Z zanimanjem smo si ogledovali razstavo v privatni lasti. Vodička je bila enciklopedija znanja in zato smo postavljali, zlasti moški, številna vprašanja. Zanimivo si je bilo ogledati ta del zgodovine preko različnih uniform in orožja. Tu sem videla pionirčkovo zastavo, pod katero je tudi moja generacija obljubila, da se bo pridno in marljivo učila ter pionirčka z rutico in kapico. Pa še bi lahko naštevala. Bolje bo, da si jo ob priliki greste ogledat.

Iz mejnega prehoda Lipice smo se povzpeli še na Kokoš. Vreme nam je služilo in nam ponujalo čudovit razgled na okoliške kraje, morje, pristanišče, na drugi strani pa na Nanos. Malo harmonike, plesa in okrepčila pa smo se vrnili v dolino in nato odpeljali proti Razdrtem, kjer smo v turistični kmetiji „Hudičevce“ ob prijazni in obilni postrežbi preživeli prijetno pozno popoldne in začetek večera. Lepo nam je bilo, pozabili smo na vsakodnevne skrbi in težave. Še bomo šli. Nasvidenje prihodnje leto!

